

รายงาน

วิชา BUS-498 Extra Curriculum Activity in Business Administration 2

กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการบริหารธุรกิจ 2

เรื่อง ประสบการณ์การมาศึกษาโครงการไอซาก้า ณ ประเทศญี่ปุ่น

เสนอ

อาจารย์อลงกรณ์ ประภคิตพงษ์

อาจารย์สมบัติ วรินทร์นุวัตร

จัดทำโดย

นางสาวจิตาภา	รณรงค์	56131007-9
นายณัฐกิตต์	สุวิทย์ศักดิ์กานนท์	56131017-8
นางสาวดาต่ายังค์	อรัญยะपाल	56131024-4
นายพิเชษฐ	ปรัชญาวานิชกุล	56131040-0
นางสาวภคิมา	ลิกชะไชย	56131044-2
นางสาวนลินี	วรพุทธพงศ์	56131032-7
นางสาวแอนจิรา	จันทร์ศรี	56131072-3
นายวรินทร์วัฒน์	อิมอร่าม	56131094-7
นางฐิติรัตน์	ทรงมีทรัพย์	56131100-2
นางสาวศุภกานต์	นันทขว้าง	56131101-0

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาการจัดการอุตสาหกรรม

ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2559

คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

คำนำ

รายงานเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ประสบการณ์ที่ได้ไปโครงการโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่นเป็นระยะเวลา 45วัน จะประกอบไปด้วยประสบการณ์การเรียนภาษาที่ Setsunan University และการเรียนที่ Osaka Institute of Technology รวมถึงการไปทัศนศึกษาที่เมื่องนาราและการเข้าไปศึกษาดูวิธีการทำงานในโรงงาน อาทิเช่น โรงงาน Omron โรงงาน Sumitomo steel & Nippon steel และการนำ PDCA มาปรับใช้กับสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหา เป็นต้นโดยหวังว่ารายงานเล่มนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้ที่ได้เข้ามาดูเพื่อศึกษาและนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ หากมีข้อผิดพลาดประการใดคณะผู้จัดทำขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

คณะผู้จัดทำ

การเรียนการสอนที่ Setsunan University

การเรียนที่นี้เป็นการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่น ที่ต้องใช้ในโรงงาน คำศัพท์ แกรมม่าส่วนใหญ่ สามารถใช้ในโรงงานเบื้องต้น อาจารย์ผู้สอนมี2ท่าน ชื่ออาจารย์ Umeno และอาจารย์ Takai ซึ่งเป็นครูที่ผลักดันสอนพวกเรา ในคาบเรียนนั้นจะมีเพื่อนนักเรียนคนญี่ปุ่นมาเรียนด้วย เพื่อให้เราได้สนทนาได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อสื่อสารจริงๆ ในคาบเรียนจะมีกิจกรรมระหว่างการเรียนการสอน เพื่อให้ช่วยจดจำคำศัพท์หรือสิ่งที่เรียนมา โดยจะมีเทคนิคการจำจากรูปภาพและการออกไปพูดหน้าห้อง และพูดคุยกับเพื่อนคนญี่ปุ่น โดยเพื่อนๆก็จะสอนเราด้วยและนอกจากนี้ยังได้ฟังสำเนียงการพูดจากเจ้าของภาษาจริงๆ นอกจากเพื่อนๆชาวญี่ปุ่นแล้วยังมีเพื่อนแลกเปลี่ยนจากประเทศเกาหลีใต้และไต้หวันอีกด้วย โดยมีการไปทัศนศึกษาด้วยกันแล้วก็ได้งานมอบหมายจากอาจารย์มาทำโปรเจกต์ร่วมกันถึงสื่อสารกันไม่ค่อยเข้าใจแต่สุดท้ายเราก็สามารถทำโปรเจกต์และพรีเซ้นสำเร็จอีกด้วยนับเป็นประสบการณ์ที่ดีและเป็นการได้ฝึกฝนภาษาญี่ปุ่นและได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาด้วยโดยคาบเรียนของทุกวันนั้นจะเริ่มเรียนตอนสิบโมงครึ่งและเลิกเรียนสี่โมงห้าสิบนาที การเรียนที่นี้สนุกสนานมากนอกจากได้ความรู้แล้วยังได้มิตรภาพได้รู้จักเพื่อนต่างชาติอีกด้วย

ทัศนศึกษาที่เมืองนารา(Nara)

วันนี้เป็นครั้งแรกที่ได้มาทัศนศึกษากับทางมหาวิทยาลัย Setsunan University ทางมหาวิทยาลัยได้พาพวกเราไปจังหวัดนาราซึ่งเป็นเมืองเก่าแก่ของญี่ปุ่นซึ่งใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที ที่แรกที่ได้ไปเข้าชมคือพิพิธภัณฑ์ของเมืองนาราซึ่งจัดแสดงเกี่ยวกับข้าวของเครื่องใช้และอาวุธที่ใช้ในสมัยนั้นรวมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนสมัยนั้นอีกด้วย

บรรยากาศรอบพิพิธภัณฑ์เย็นสบายและร่มรื่นมากและด้านหน้าของพิพิธภัณฑ์ยังออกแบบให้รู้สึกเหมือนอยู่ในยุคสมัยก่อนของเมืองนาราอีกด้วย

ทัศนศึกษาโรงงานมูระซากิ ไชยุ

หลังจากที่เข้าชมพิพิธภัณฑ์เสร็จได้เข้าไปศึกษาในโรงงานที่ชื่อว่าโรงงานมูระซากิ เป็นโรงงานที่มีการผลิตไชยุแบบโบราณคุณลุงเจ้าของโรงงานได้พาพวกเราเดินดูบริเวณรอบโรงงานซึ่งเป็นโรงงานขนาดเล็กและต่อชั้นลอยโดยทำจากไม้เพื่อวางถังหมักไชยุขนาดใหญ่หลายถัง

โดยส่วนผสมทั้งหมดในการทำไชยุคือ ข้าว ถั่วเหลือง เกลือ น้ำ มาผสมกันและหมักในถังไม้ขนาดใหญ่ โดยสังเกตหากมีฟองขึ้นบริเวณด้านบนของไชยุให้ช้อนฟองออก ใช้เวลาในการหมักไชยุประมาณ 1 ปีครึ่งเพื่อที่จะได้ไชยุที่มีคุณภาพดีและมีรสชาติที่เข้มข้นจึงสามารถไปบรรจุขวดขายได้

ทัศนศึกษาโรงงานยามาโมโตะ ไชเม็ง

หลังจากเดินทางออกจากโรงงานทำโชยุก็ได้นั่งรถไปโรงงานทำเส้นไชเม็งที่มีชื่อเสียงของจังหวัดนาราคือเป็นโรงงานที่มีขนาดกลางและมีเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและสะอาดโดยใส่ใจทุกรายละเอียดขั้นตอนของการผลิตเพื่อที่จะได้เส้นไชเม็งที่มีคุณภาพ

การศึกษาดูงานที่โรงงานYamaokaและพิพิธภัณฑ์Takoyaki

โรงงานYamaokaเป็นโรงงานที่ผลิตเครื่องทำทาโกะยากิและกะทังที่วางอยู่บนโต๊ะอาหาร รวมถึงเตาปิ้งย่างที่ใช้กันทั่วไปในร้านอาหาร ซึ่งเตาปิ้งย่างและอาหารประเภทกะทังร้อนได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศญี่ปุ่น เช่น ใช้ทำโอโคโนะมียากิและยากิโซบะ

รูปร่างของกะทะหรือเตาปิ้งย่างก็จะมีหลากหลายแบบที่แตกต่างกันไปตามความต้องการของลูกค้าที่จะนำไปใช้งานโดยนำเตาหรือกะทะปิ้งย่างไปวางไว้ในช่องตรงกลางของโต๊ะ

นอกจากนี้โรงงานYamaokaยังผลิตเครื่องฮีตเตอร์ที่ใช้กลางแจ้งเพื่อที่จะให้ความอบอุ่นท่ามกลางอากาศหนาวเย็น ซึ่งเครื่องฮีตเตอร์นี้เป็นที่รู้จักในยูนิเวอร์เซลเจแปนเพราะได้นำเอาฮีตเตอร์ตั้งไว้ตามที่ต่างๆบริเวณรอบยูนิเวอร์เซลเจแปนเพื่อมอบความอบอุ่นให้แก่นักท่องเที่ยว

ในส่วนของไลน์การผลิตของโรงงานYamaokaนั้นส่วนใหญ่ใช้เครื่องจักรในการทำงานเป็นหลัก โดยใช้พนักงานในการคุมเครื่องจักรมีเพียงไม่กี่คนเป็นและพนักงานทุกคนอยู่มานานทำให้เชี่ยวชาญในการทำงานแต่ละกระบวนการเป็นอย่างดีทำให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ

หลังจากการดูไลน์การผลิต คุณลุงก็ได้พาเราไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ทาโกะยากิ ในพิพิธภัณฑ์มีเครื่องทำทาโกะยากิตั้งแต่สมัยก่อน ที่ใช้ถ่านมาช่วยในการทำทำความร้อนจนถึงสมัยปัจจุบันเป็นการใช้ไฟฟ้าในการทำทาโกะยากิ และมีสิ่งของโบราณตั้งแต่สมัยยุคก่อนๆมาตั้งโชว์ด้วย

เข้าค่ายกับนักศึกษาของ Setsunan University

วันนี้เราออกเดินทางจากมหาลัย Setsunan ตอนเวลา 9.00น. เพื่อเดินทางไปเข้าค่ายบนภูเขา ในเกียวโต ค่ายนี้เป็นค่ายเชื่อมสัมพันธ์ 2วัน 1 คืน มีนักศึกษาเข้าค่ายประมาณ 100 คน เป็น ญี่ปุ่น 80เปอร์เซ็นต์ นักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวต่างชาติ(รวมคนไทย)อีก 20เปอร์เซ็นต์ ค่ายนี้ทำให้พวกเราอึดอัดไม่น้อยเพราะต้องแยกจากเพื่อนๆไปอยู่กลุ่มอื่นๆ ปัญหาคือพวกเราไม่ได้เก่งภาษาญี่ปุ่นมากขนาดที่จะคุยกับเพื่อนชาวญี่ปุ่นได้รู้เรื่องทั้งหมด ทำให้เรารู้สึกอึดอัดและกดดันไม่น้อย

เมื่อถึงค่าย ค่ายที่นี้เป็นเหมือนที่พักตากอากาศให้ครอบครัวมาพักผ่อนอากาศดี ร่มรื่นด้วยต้นไม้ พวกเราจึงสบายใจเรื่องที่พักได้ แต่อีกเรื่องที่ไม่สบายใจคือ เราโดนจับแยกกลุ่มอีกครั้ง บางคนได้อยู่คนเดียวบางคนได้อยู่เป็นคู่กับเพื่อน แต่ยังมีคนญี่ปุ่นที่เป็นสต๊าฟคอยช่วยเหลือเราคอยพูดคุยและพยายามแปลให้เราเข้าใจตลอด หลังจากจับกลุ่มใหม่เสร็จแล้ว พวกเราก็ไปนั่งทานข้าวรวมกัน ก็เจอวัฒนธรรมการทานอาหารแบบคนญี่ปุ่น คือต้องพูดก่อนรับประทานอาหารต้องพูดว่า“itadakimasu” และหลังรับประทานอาหารจะเสร็จต้องพูดว่า “goshisosamadeshita” เป็นการขอบคุณอาหารที่เราทาน แต่ที่แปลกกว่านั้นคือ พวกเราต้องทานอาหารให้หมด ถ้าทานไม่หมด สต๊าฟ หรือ เพื่อนของเราต้องรับผิดชอบโดนการทานอาหารของเพื่อนไม่ให้เหลือ หลังจากทานข้าวเรียบร้อยเราก็เริ่มเล่นเกมตามฐานต่างๆ ทั้งหมดมี 4 เกม แบ่งเล่นวันละสองเกม มีเกมแรกเกมปิดตาหาของจะให้ทุกคนกลุ่ม 5 คน ต่อแถว โดยคน

แรกจะเป็นคนหยิบของคนสุดท้ายจะไม่ต้องปิดตาแต่เป็นคนนำทางเพื่อนๆโดยวิธีต่างๆที่ไม่มี การใช้เสียงและคนที่เหลือเป็นคนปิดตา เกมที่สองชื่อเกมวิ่ง เกมนี้จะเลือกผู้ร้ายมาหนึ่งคน ผู้ร้ายจะฆ่าใครก็ได้โดยการกระพริบตา และไม่ให้คนอื่นรู้ว่าเราเป็นผู้ร้าย คนที่ตายต้องตะโกน ว่า 'ตายแล้ว' หลังจากที่โดนฆ่า เมื่อหาผู้ร้ายได้เกมจบเกมที่สาม $2=1$ เป็นเกมจับคู่คนที่ไม่มีคู่ เป็นผู้ออกคำสั่งให้ให้คนอื่นเปลี่ยนคู่เรื่อยๆเกมที่สี่ เกมแมงมุม เราต้องพาเพื่อนผ่านใยแมงมุม ไปให้ได้โดยไม่โดนใยแมงมุม เวลาของการเล่นเกมเป็นเรื่องยากมากๆสำหรับเราเพราะเราต้อง สื่อสารกับคนญี่ปุ่นและพยายามเข้าใจเกมไปด้วย

เสร็จจากการเล่นเกมสองเกม เราก็แบ่งกลุ่มกันทำอาหารเที่ยง อาหารของวันนี้คือแกงกะหรี่เนื้อ พวกเราต้องแบ่งหน้าที่และช่วยกันทำเองทั้งหมด โดยจะมีสตาฟเป็นผู้ดูแลอยู่ใกล้ตลอดและ เมื่อทานอาหารเรียบร้อยแล้วก็มีกิจกรรมรอบกองไฟ มีการแสดงร้องเพลง การแสดงบูชาเทพเจ้า กองไฟ การแสดงต่างๆให้เราดูจนเย็น หลังจากนั้นก็ ทานอาหารเย็น อาบน้ำ และมีเวลาส่วนตัว ให้เราจนถึง 5ทุ่ม แล้วจึงแยกย้ายไปนอน

กิจกรรมเข้าค่ายวันที่ 2 วันนี้ตื่นเช้ามาหลังจาก ล้างหน้า ทานข้าว เสร็จ มีกิจกรรมออกกำลัง ภายแต่เช้า เป็นท่าเอโรบิคง่ายๆ แล้วเราก็เดินทางไปเล่นเกมที่เหลืออีกสองเกมจนถึงเที่ยงเรา กลับมาทานข้าว และก็มีกิจกรรมอำลาค่าย ให้เพื่อนๆตัวแทนออกไปพูดความในใจเกี่ยวกับ ค่าย เพื่อนของเราก็ได้ออกไปพูดเช่นกันและหลังจากนั้นก็เป็นเวลาแห่งการพบเพื่อนใหม่แลกเปลี่ยน ขอถ่ายรูปกับคนที่อยากถ่าย พูดคุย เจอเพื่อนใหม่ อยากรู้จักใครก็ใช้เวลาตรงนี้ให้เป็น ประโยชน์และก็จบค่าย เป็นค่ายที่เหนื่อยแต่การจัดกิจกรรมมีการจัดที่ดีไม่ขาดตกบกพร่องเลย เหมือนมืออาชีพจัด

การเรียนการสอนที่ OIT (Osaka Institute of Technology)

โมโนซุกุริ [Monozukuri] - (สัปดาห์แรก)

วันนี้เป็นวันแรกที่เรียนที่สถาบัน โอซาก้า อาจารย์มินากาวาเป็นอาจารย์ที่สอนตลอดอยู่ที่นี้ วันแรกเริ่มเรียนวิชาโมโนซุกุริ ถึงแม้ว่าจะเคยเรียนมาบ้างแล้ว แต่เอกสารและการบรรยายก็เป็นภาษาญี่ปุ่น(คันจิเยอะมาก) ทำให้มีปัญหาในการแปลเอกสาร ซึ่งในสัปดาห์แรกอาจารย์สอนส่วนใหญ่ยังคงเป็นภาคทฤษฎีอยู่

หลักการงานแบบโมโนซุกุริที่เป็นพื้นฐานที่ต้องทำความเข้าใจคือ

1. 3 Mu ได้แก่

Muda คือ ความสูญเปล่า

Mura คือ ความไม่สม่ำเสมอ

Muri คือ การฝืนทำ 3 สิ่งนี้คือปัญหาที่ซ่อนอยู่ในการทำงาน เช่น การทำงานล่วงเวลามากเกินไปก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง

*** ถ้าเราสามารถกำจัด 3 สิ่งนี้ได้ เราจะสามารถลดเวลาที่ไม่ทำให้เกิดมูลค่าได้

2. 5S ได้แก่

Seiri (เซอิ) = สะสาง คือ การแยกแยะของที่จำเป็นต้องใช้กับของ

Seiton (เซอิเตง) = สะดวก (วางของในที่ที่ควรอยู่) คือ การจัดวางของที่จำเป็นต้องใช้

ให้เป็นระเบียบสามารถหยิบใช้งานได้ทันที

Seiso (เซอิโซ) = สะอาด คือสถานที่ สิ่งของ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องจักร ให้สะอาดอยู่เสมอ

Seiketsu (เซอิเคทซึ) = สุขลักษณะคือ การรักษาและปฏิบัติ 3 s

Shitsuke (ชิทซึเคะ) = สร้างนิสัย (ฝึกให้เป็นนิสัย) คือ การรักษาและปฏิบัติ 4 s อย่างถูกต้องจนติดเป็นนิสัย

3. 5G ได้แก่

Genba : พื้นที่จริง

Genbutsu : หน่วยงานจริงหรือของจริง

Genjitsu : สถานการณ์จริง

Genri : หลักการหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง อธิบายเหตุการณ์

Gensoku : เงื่อนไขหรือ ข้อจำกัด

4. Visual Control การควบคุมด้วยการมองเห็น เป็นระบบการควบคุมการทำงานให้พนักงาน นำมาประยุกต์ใช้ได้หลายอย่างทั้งการทำแผนควบคุมการผลิต รวมไปถึงในระบบคุณภาพ เช่นภาพตัวอย่างของเสีย

5. PDCA วงจรการบริหารคุณภาพ ได้แก่

P = Plan คือ การวางแผนจากวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ได้กำหนด

D = Do คือ การปฏิบัติตามแผนงานที่ได้เขียนไว้

C = Check คือ การตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของแผนงานว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขในขั้นตอนไหน

A = Action คือ การปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา เพื่อนำไปปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น ทั้งการเปลี่ยนวิธีการทำงาน การมองเรื่องเล็กๆที่เกิดขึ้นว่าเป็นปัญหา แก้ไขเรื่องที่ทำได้ก่อน รวมถึงการรับมือกับสิ่งที่เป็นข้อจำกัดในการทำงานให้ได้ด้วย

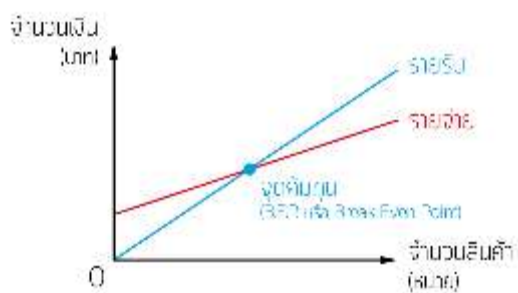
6. Kaizen แนวคิดปรับปรุงให้ดีขึ้น ทั้งการเปลี่ยนวิธีการทำงาน การมองเรื่องเล็กๆที่เกิดขึ้นว่าเป็นปัญหา แก้ไขเรื่องที่ทำได้ก่อน รวมถึงการรับมือกับสิ่งที่เป็นข้อจำกัดในการทำงานให้ได้ด้วย ในที่นี้เน้นเรื่องของ ระบบการผลิตแบบทันเวลาพอดีหรือ Just in Time Production system (JIT) ใช้ระบบการผลิตโดยนำ Take time เวลาที่ใช้ในการผลิตชิ้นงาน1 หน่วยเทียบกับ Cycle time

Management game - (สัปดาห์ที่สอง)

เป็นการจับคู่กับเพื่อนแล้วสร้างบริษัทจำลองขึ้นมา จากนั้นให้คนหนึ่งเป็นประธาน ช่วยอีกคนทำหน้าที่เป็นฝ่ายบัญชี ซึ่งแตกต่างกับที่เรียนตรงที่ ที่นี้เน้นการทำบัญชีโดยต้องมีการปิดงบหลังจากเล่นเสร็จทุกครั้ง โดยอาจารย์บอกว่าการทำบัญชีเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นการนำข้อมูลที่ได้มาวางแผนทั้งเรื่องการค้าเงินธุรกิจและการผลิต เพราะถ้าขาดการวางแผนจะทำให้บริษัทเติบโตได้ยาก โดยใช้สูตร

$$Q(\text{จำนวนชิ้นสินค้า}) \times P(\text{ราคาขาย}) = \text{รายจ่ายคงที่} + \text{รายจ่ายผันแปรต่อชิ้น}$$

เพื่อดูว่า ถ้าเราจะขายราคาเท่านี้ต้องขายจำนวนเท่าไรหรือขายจำนวนเท่านี้ ต้องตั้งราคาไม่ให้ต่ำกว่าเท่าไร

Line balance - (สัปดาห์ที่สาม)

สัปดาห์อาจารย์สอนเรื่อง Line balancing (การทำสมดุลของสายงาน)และ กระบวนการคอขวด(Bottleneck process) ซึ่งเป็นสิ่ง เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำในสายการผลิตที่มีลักษณะ ขบวนการการผลิตแบบไม่ต่อเนื่อง เช่นสายการผลิตในลักษณะการประกอบชิ้นส่วน

- โดยอาจารย์ได้แบ่งนักเรียนเป็น Work 4 คน จับเวลา 4 คน ประธาน 1 คน และรองประธาน 1 คน ทำการประกอบรถยนต์เลโก้ ซึ่งในครั้งแรกใช้เวลาเกินกว่าที่กำหนดและเกิดคอขวด(เกิดงานสะสม)เพราะ cycle สถานีงานหนึ่งใช้เวลาเกิน Take Time จึงมีการปรับเปลี่ยนจำนวนคนและสถานีงานให้เหมาะสมโดยมีการใช้สูตร

$$N = \frac{t}{CT} \quad \text{หรือ} \quad N = \frac{t \times P}{OT}$$

ผลรวมของเวลางานทั้งหมด (t) และงานที่ใช้เวลามากที่สุด (CT) จะได้จำนวนสถานีงานที่พอต่อการผลิต รวมถึงการใช้หลัก ECRS

- 1.การกำจัด (Eliminate) ขั้นตอนที่ไม่จำเป็น
- 2.การรวมกัน (Combine) ขั้นตอนไว้ด้วยกัน
3. การจัดใหม่ (Rearrange) การเรียงขั้นตอนให้
- 4.การทำให้ง่าย (Simplify) การจัดวางชิ้นส่วนทำให้หยิบง่ายขึ้น

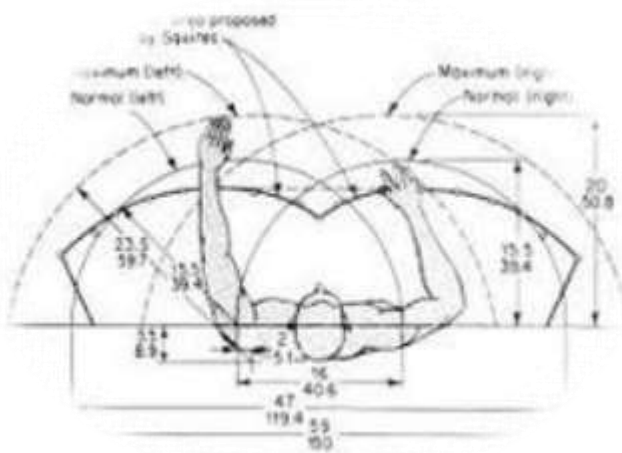
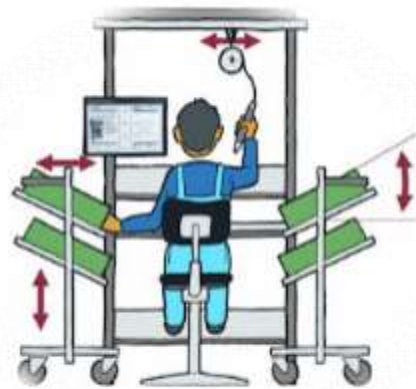
** ทำสต็อกไประหว่างสถานีงาน 1 คัน ป้องกันการวางงาน

ประกอบเครื่องดูดฝุ่น - (สัปดาห์สุดท้าย)

อาจารย์แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน โดยต้องมีคนประกอบ 1 คน ประธาน 1 คน อัดวิดีโอ 1 คน จับเวลา 2 คน โดยให้ช่วยกับออกแบบ Workstation ในการทำงานโดย สร้างการจับวางกันเอง เช่นการทำจิ๊กจับยึดชิ้นงานเอง ทั้งออกแบบและสร้างขึ้นเอง ซึ่งในการออกแบบต้องขึ้นอยู่กับสรีระของผู้ใช้งานด้วยโดยอาจารย์จะเป็นแค่ผู้สังเกตเท่านั้น นอกจากนั้นอาจารย์ยังสาธิตการสร้างโมเดลจากเครื่อง 3 มิติอีกด้วย

ซึ่งในการทำงานทุกครั้งต้องอาศัย Team work เป็นสิ่งสำคัญ แม้จะมีความเห็นไม่ตรงกันบ้าง แต่ทุกคนก็ทำงานกันอย่างเต็มที่ แม้ว่าบางครั้งงานอาจจะไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางเอาไว้ แต่ทุกคนก็ตั้งใจและร่วมมือกัน นั่นเป็นสิ่งสำคัญ

การศึกษาดูงานที่โรงงานSumitomo steel & Nippon steel

โรงงานSumitomo steel & Nippon steel เป็นโรงงานที่ผลิตสินค้าที่ทำจากเหล็กโดยผ่านการหลอมและทำให้แข็งตัวเพื่อให้ได้เหล็กที่มีคุณภาพ สินค้าที่มีชื่อเสียงของบริษัทคือล้อรถไฟ ชินคันเซนที่มีความคงทนแข็งแรงและปัจจุบันทางบริษัทได้คิดค้นและปรับปรุงให้ล้อรถไฟชินคันเซนมีเสียงเบาลงเมื่อจอด ล้อของรถไฟชินคันเซนส่วนมากในประเทศญี่ปุ่นผลิตมาจากโรงงานนี้เพราะได้รับความเชื่อถือในเรื่องคุณภาพมาอย่างยาวนาน

โรงงานSumitomo steel & Nippon steel เป็นโรงงานที่มีขนาดใหญ่และมีโรงสำหรับผลิตหลายโรงและที่โดดเด่นมากคือคลังสินค้าที่ใช้จัดเก็บสินค้าที่ได้รับการตรวจสอบแล้วว่ามีคุณภาพที่ได้มาตรฐานจะถูกจัดวางไว้บนคลังสินค้าอย่างเป็นระเบียบและสามารถมองเห็นง่ายโดยที่นี้จะไม่เน้นการเก็บสต็อกไว้มากเพราะจะทำให้เสียต้นทุนในการจัดเก็บ และลักษณะการจัดเก็บสินค้าสามารถเคลื่อนย้ายได้ง่ายเมื่อลูกค้าต้องการ

การศึกษาดูงานที่โรงงาน Omron Kyoto Taiyo

ในตอนเช้าได้พาไปดูพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงสินค้าของทางบริษัทซึ่งแสดงให้เห็นถึงนวัตกรรมที่ก้าวหน้าในด้านของเทคโนโลยี โดยสินค้าที่มีชื่อเสียงของที่นี่เช่น เครื่องรับตัวสำหรับผ่านประตูเข้าและออกรถไฟฟ้า เครื่องวัดความดัน เซนเซอร์สำหรับใช้ติดในบ้านเพื่อความปลอดภัย ซึ่งสินค้าแต่ละอย่างมีความทันสมัยและน่าสนใจเป็นอย่างมาก

เครื่องรับตัวสำหรับผ่านประตูเข้าและออกรถไฟฟ้า

เครื่องรับตัวสำหรับผ่านประตูเข้าและออกรถไฟฟ้าของบริษัท Omron มีระบบกลไกการทำงานที่เร็วมากและสามารถรับตัวได้พร้อมกันหลายใบและยังสามารถเรียงลำดับเลขตัวที่ใส่เข้าไปได้อย่างแม่นยำและทางในพิพิธภัณฑ์พนักงานที่พาชมได้ให้เราได้ลองใส่ตัวเองโดยทดลองใส่ตัวพร้อมกัน 3 ใบ เพื่อที่จะเห็นระบบการทำงานของเครื่องตั้งแต่แรกซึ่งทำให้พวกเราเข้าใจระบบการทำงานของเครื่องนี้มากขึ้น โดยพนักงานบอกว่าเครื่องรับตัวของทางบริษัทจะสามารถพบเห็นได้ทั่วไปตามสถานีรถไฟฟ้าของประเทศญี่ปุ่นเพราะเป็นบริษัทชั้นนำที่ผลิตและจัดจำหน่ายมาหลายสิบปี

ตอนบ่ายได้เดินทางมาที่โรงงานผลิต Omron Kyoto ซึ่งโรงงานแห่งนี้มีความพิเศษกว่าที่อื่น คือพนักงานทุกคนเป็นผู้พิการซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือพิการทางร่างกาย พิการทางสมอง พิการทางจิตใจ ซึ่งแต่ละคนมีความคิดที่เหมือนกันคืออยากใช้ความสามารถที่มีอยู่ทำงานเพื่อแลกค่าตอบแทนเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัวไม่อยากจะถูกมองว่าเป็นภาระของสังคม

การทำงานของที่นี่พนักงานทุกคนจะได้รับงานที่เหมาะสมกับศักยภาพของตัวเอง เช่นผู้พิการทางสมองจะเป็นผู้ที่ยกของขึ้นส่งตามแผนก ทางโรงงานก็จะแปะสติ๊กเกอร์ไว้บริเวณทางเดินและแต่ละชั้นก็จะมีสติ๊กเกอร์ที่แตกต่างกันเพื่อให้พนักงานนำชิ้นส่วนมาส่งได้ถูกต้อง โดยพนักงานที่พาเราชมโรงงานแล้วว่าผู้พิการทางสมองจะต้องทำการป้อนคำสั่งงานโดยใช้สื่เพื่อให้เขาจำได้และพวกเขาจะต้องทำงานที่เป็นการทำอะไรที่ซ้ำๆไม่มีการเปลี่ยนแปลง และถ้าหากแผ่นสติ๊กเกอร์ที่แปะไว้บนพื้นมีความสกปรกหรือเกิดความผิดปกติต้องทำการเปลี่ยนทันที เพราะมีความสำคัญกับพนักงานมาก

ทางโรงงานใช้การ Kaizen และ 3s เข้ามาใช้ในการทำงานทำให้ทำงานได้ง่ายขึ้นและบริเวณพื้นที่ที่ใช้ปฏิบัติงานมีความเป็นระเบียบและสามารถทำงานได้สะดวกและมีประสิทธิภาพ เพราะมีแต่ของที่จำเป็นบนโต๊ะทำงาน Omron Kyoto ที่นี่ได้เน้นการช่วยเหลือสังคมโดยการที่ให้โอกาสผู้พิการในการทำงานเพื่อตอบแทนสังคมโดยเชื่อว่าผู้พิการทุกคนที่ได้เข้ามาทำงานต้องทำงานอย่างมีความสุขและปฏิบัติได้มีประสิทธิภาพเหมือนพนักงานที่มีร่างกายปกติ ในบริเวณสถานีนงานจะมีผู้ดูแลอย่างใกล้ชิดคอยสังเกตพฤติกรรมของพนักงานที่ปฏิบัติงานว่ามีความผิดปกติหรือไม่ หากพบความผิดปกติจะเข้าช่วยเหลือทันทีและผู้ดูแลจะเข้าไปทำงานในส่วนนั้นแทน

การศึกษาดูงานที่โรงงาน Nakagawa

โรงงานNakagawaเป็นโรงงานขนาดเล็กเพราะเป็นธุรกิจครอบครัวที่สืบทอดกันแบบรุ่นสู่รุ่นโดยปัจจุบันบริหารงานโดยรุ่นที่3โรงงานนี้เป็นลักษณะตึกแถวซึ่งมีเครื่องจักรไม่มากและมีพนักงานประมาณ10คนผู้บริหารไม่คิดจะขยายเพิ่มเพราะอยากให้เป็นธุรกิจเล็กๆประจำครอบครัว โดยโรงงาน Nakagawa เน้นเกี่ยวกับงานที่ต้องใช้ฝีมือของพนักงานที่มีความชำนาญในการผลิตสินค้าเพราะเป็นงานกลึงโดยลักษณะของสินค้าจะมีความยากง่ายแตกต่างกันไป

สินค้าที่มีชื่อเสียงของที่นี่คือแก้วไวน์ที่มีลักษณะพิเศษคือตรงฐานแก้วสามารถวางประกบกันได้เหมือนลักษณะเป็นแก้วไวน์คู่ซึ่งออกแบบโดยมหาวิทยาลัย OITราคาแก้ว1คู่เท่ากับ100,000 เยนหรือประมาณ 32,000 บาท ซาทางผู้บริหารเล่าว่าและเนื้อแก้วทำมาจากโลหะผสมกับแมกนีเซียม เมื่อใช้แก้วนี้ดื่มไวน์จะทำให้ไวน์มีรสชาติที่พิเศษขึ้นเพราะเนื้อผิวของแก้วมีความขรุขระทำให้อากาศแตกตัวได้ดีและเวลาเคาะแก้วหรือชนแก้วจะมีเสียงดังกังวานแต่จะมีน้ำหนักมากนิดหน่อยเวลายกขึ้น นอกจากนี้ทางโรงงานNakagawa ยังมีสินค้าอีกมากมายที่เป็นงานกลึงที่ได้คุณภาพ ด้วยการรักษาระดับมาตรฐานในการผลิตสินค้าและการทำงานมาตลอดทำให้ปัจจุบันโรงงานNakagawa ครอบรอบ 100 ปี

สถานที่ท่องเที่ยวในเมืองโอซาก้าและเมืองใกล้เคียง

ปราสาทโอซาก้า (Osaka Jo)

เมื่อถึงสถานที่ที่จะไปปราสาทโอซาก้า พวกเราต้องเดินเท้าต่ออีกหน่อยเพื่อจะเข้าไปถึงตรงส่วนของปราสาทสองข้างทางเต็มไปด้วยผู้คนที่นั่งเสื่อปิกนิกทานข้าวใต้ต้นไม้มากมาย มีทั้งมาเป็นครอบครัว เพื่อน และคนรัก ทำให้พวกเราได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของคนญี่ปุ่นและได้ชมดอกไม้บานสองข้างทาง พวกเราเก็บรูปความประทับใจไว้เต็มที่และเดินเล่นหัวเราะกันอย่างสนุกสนาน

ในที่สุดเราก็ถึงตัวปราสาทโอซาก้า ปราสาทโอซาก้ามีความสวยงามเป็นแบบญี่ปุ่นดั้งเดิมรอบปราสาทมีแม่น้ำล้อมรอบและตัวปราสาทก็สร้างให้สูงจากพื้นน้ำมาก การสร้างแบบนี้เพื่อป้องกันศัตรูที่จะมารุกรานให้เข้าถึงตัวปราสาทยากพวกเราเดินชมรอบๆชมปราสาท แวะทานขนม ถ่ายรูป แบบจุใจแม้จะเหนื่อยกับการเดินทางแต่เมื่อได้เห็นความสวยงามแบบฉบับญี่ปุ่นก็ลืมเรื่องเหนื่อยๆได้เลย

เมืองนารา (Nara)

เป็นเมืองที่อยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองโอซาก้า ด้วยระยะทางประมาณ 35 กิโลเมตร สามารถนั่งรถไฟไปเที่ยวเมืองนาราแบบเช้าไป – เย็นกลับได้อย่างสบายๆ

การเดินทาง :สถานี JR Tennoji นั่งรถไฟไปลงสถานี JR Naraเมื่อถึงเมืองนาราแล้วเราก็เดินไปยังวัดวัดโทไดจิ (Todaiji Temple) ระหว่างทางเข้ามีร้านขายของมากมายทั้งของที่ระลึกและอาหารกวาง

กวางเป็นสัญลักษณ์ของเมืองนารา เนื่องจากชาวนารามีความเชื่อว่างวางเป็นสัตว์รับใช้เทพเจ้า ปัจจุบันเมืองนารามีกวางเดินอยู่อย่างอิสระทั้งเมือง ไม่ว่าจะเป็นศาลเจ้า วัด หรือตามท้องถนนก็ตาม

Osaka Museum Of Housing and Living

เป็นพิพิธภัณฑ์ที่นำเสนอโอซาก้าในอดีต ตั้งแต่สมัยเอโดะ (Edo) ตอนปลาย ไปจนถึงสมัยโชวะ (Showa) ตอนต้น มีการจัดแสดงในรูปแบบเมืองจำลอง ข้าวของเครื่องใช้ในสมัยยุคเมจิและมีย่านเมืองจำลองสมัยเอโดะจัดทำเป็นตรอกมีบ้านเรือน ร้านค้าจำลองตามรูปแบบในสมัยนั้น ค่าเข้าชมพิพิธภัณฑ์ : ผู้ใหญ่ 600 เยน ก่อนเข้าเราต้องฝากของที่Locker ใช้เหรียญ100 เยนเป็นการมัดจำ

การเดินทาง : ลงสถานี Tenjimbashisuji ทางออก 3 ก่อนจะขึ้นบันไดเลื่อนออกไปข้างนอกจะเจอกับทางขึ้นลิฟต์ให้ขึ้นลิฟต์ไปที่ชั้น 8 ก็จะเจอกับ พิพิธภัณฑ์

จากนั้นเราก็เดินเข้ามีการสร้างบ้านเรือน ร้านค้า ขนาดเท่าของจริงให้นักท่องเที่ยวได้มาสัมผัสบรรยากาศโอซาก้าแบบย้อนยุคเดินๆ อยู่แสงค่อยๆ น้อยลง สีไฟเปลี่ยนจากกลางวันเป็นตอนเย็น และค่อยๆ เปลี่ยนเป็นกลางคืน หลายคนทิ้งในระบบไฟของพิพิธภัณฑ์ที่ทำออกมาสมจริงมากผนังด้านในสุดมีพระอาทิตย์จำลองโชนสีสมจริง

เพื่อนๆ ได้ใส่ชุดกิโมโนโดยมีให้เช่าในราคาถูกสุดๆ เพียง 200 เยน ราคาแบบนี้คงหาที่ไหนไม่ได้ อีกแล้วก็เข้าไปเปลี่ยนชุดที่ห้องแต่งตัวก่อนเข้าไปยังด้านใน มีเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือในการแต่งชุดและพูดคุยแบบเป็นกันเองอีกด้วย

ย่านชินเซไก(Shinsekai)

วันนี้กลุ่มเรามีนัดทานข้าวกับนักศึกษาญี่ปุ่นของมหาลัยsetsunan แผนของวันนี้คือนัดเจอกันที่สถานี--- ตอน 09.00น. เมื่อเพื่อนๆมาครบเราก็เริ่มเดินทางไป

ที่นี่คือหอชมวิวที่ขึ้นชื่อของโอซาก้า แต่เราไม่ได้ขึ้นไปชมวิวเพราะเวลาจำกัด จึงเปลี่ยนมาเดินชมและถ่ายรูปข้างล่างแทน สองข้างทางเดินไปยังจุดชมวิวมีร้านค้าของฝากมากมายให้เลือกซื้อ และสิ่งที่เห็นบ่อยที่สุดของที่นี่คือ มาสคอตเทพพระเจ้า Billiken คนที่มาเที่ยวที่นี่ก็ต้องมาดูบเท้าขอพรท่าน

หลังจากนั้นก็ถึงเวลาของอาหารกลางวันที่ได้นัดกันไว้วันนี้เพื่อน ๆ คนญี่ปุ่นพาเรามาทานอาหารในห้าง Q's Mall เป็นบุฟเฟ่ต์ ราคาคนละ 2000 เยน บุฟเฟ่ต์ที่นี่มีความแตกต่างจากที่ไทย คือเป็นบุฟเฟ่ต์ของทอด อาหารหลายๆอย่างจะถูกเสียบไม้เตรียมไว้ให้ และจะมีน้ำแข็งทอดกับเกล็ดขนมปังไว้ให้ น้ำจิ้มที่นี่ก็มีหลากหลายรูปแบบ ทั้งแบบเปรี้ยว เค็ม หวาน แล้วแต่คนชอบ และมีปิดท้ายด้วยบุฟเฟ่ต์ขนมหวานช็อกแลตที่ทานได้เต็มที่ แต่รวมๆแล้วบุฟเฟ่ต์แบบนี้คงจะไม่ไหวถ้ามีที่ประเทศเทศไทยเพราะทานเข้าไปมาก ๆ ก็เลี่ยนมากแต่วันนี้ลองทานไว้ถือเป็นการเปิดประสบการณ์แปลกใหม่เมื่อทานกันจนอิมเพื่อน ๆ ชาวญี่ปุ่นก็พาเราเดินห้างต่อนิดหน่อยและพาเราไปซื้อตั๋วสวนสนุก Universal Studio Japan จากนั้นก็แยกย้ายกันกลับ

เมืองโกเบ (Kobe)

เป็นย่านแหล่งช้อปปิ้งขนาดใหญ่ของโกเบมีทั้งห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่หลายแห่งร้านค้าของแบรนด์ต่างๆ ร้านอาหาร อีกมากมาย

การเดินทาง : ลงที่สถานี Sannomiya ใช้เวลาไม่นานก็ถึงคนไม่เยอะมาก

เราได้ซื้อตั๋วรถบัสเพื่อไปตามสถานที่ท่องเที่ยว โดยที่แรกที่เราจะลงคือ ย่านเรือนต่างชาติคิตาโนะซึ่งมีบ้านสไตล์ยุโรปแบบต่างๆ มีทั้งบ้านอิตาลี บ้านอเมริกัน บ้านฝรั่งเศส บ้านเซอร์ล๊อคโฮมส์ และอีกมากมาย ไปเดินเล่นไม่ได้เข้าไปในบ้านเพราะค่าเข้าชมมีราคาแพงทีเดียว

Universal Studio Japan

วันที่พวกเราออกเที่ยวเราเตรียมตัวออกจากห้องพักตั้งแต่ 8.00น. และซื้อพวกน้ำ ข้าวกล่อง ขนมปังเตรียมตัวไว้เพื่อจะไปตะลุยสวนสนุกวันนี้ เราออกเดินทางด้วยรถไฟฟ้าผู้คนหนาแน่นมากเพราะพวกเขาก็ไปสวนสนุกเช่นเดียวกัน

เมื่อเราถึงที่หมายเราต้องไปต่อแถวเพื่อที่จะรอเข้าสวนสนุกถึงแม้ว่าสวนสนุกจะยังไม่เปิดก็มีผู้คนมาเข้าแถวรอมากมายแล้ว บัตรสวนสนุกของเราเป็นแบบธรรมดาที่สามารถเล่นได้ทุกเครื่องเล่นที่รอบก็ได้ไม่จำกัด

เมื่อประตูเปิด เวลาแห่งการแข่งขันและความสนุกก็เริ่มขึ้น พวกเราบางคนรีบวิ่งไปจองคิวที่ต่าง ๆ เพื่อให้ได้เล่นเครื่องเล่นแบบไม่ต้องรอแถวยาว ที่สวนสนุกแห่งนี้แบ่งเป็น 12 โซน แต่ละโซนจะมีเครื่องเล่นแตกต่างกันไป เครื่องเล่นที่บ่งบอกถึงโซนนั้น เครื่องเล่นส่วนใหญ่เป็นแบบ 3D รถไฟเหาะ ระหว่างวันที่มีก็มีขบวนพาเรทที่ช่วยสร้างสีสันให้กับผู้ชม สองข้างทางเดินก็ไม่ทำให้น่าเบื่อเพราะมีร้านค้าของฝากที่ระลึกและจุดให้ถ่ายรูปมากมาย เรียกได้ว่าเป็นอาณาจักรแห่งความสนุกเลย เมื่อถึงตอนกลางคืนถึงเวลาที่สวนสนุกใกล้จะปิดก็มีขบวนพาเรทให้เราดูนั่งพักให้หายเหนื่อยก่อนกลับบ้าน เป็นวันที่มีความสุขและมีรอยยิ้มให้ตลอดวันเลย

Namba – ย่านกูลิโกะ Shinsaibashi

ถึงเวลาซื้อของย่านที่นักท่องเที่ยวถึงเป็นอันดับแรกก็คือ นัมบะ วันนี้เราจึงตกลงกันว่าจะไปนัมบะ เพื่อไปซื้อของและทานอาหารร้านชื่อดังทั้งหลายที่อยู่ในนัมบะ เราเดินทางด้วยรถไฟไปอีกเช่นเคย เดินทางจากสถานี Noe ไปลง สถานี Namba

นัมบะเป็นแหล่งShopping ของชาวต่างชาติ มันจึงไม่ใช่เรื่องยากเลยถ้าเราจะหาคนไทยจากที่นี่ นัมบะมีอีกหนึ่งจุดที่เราพลาดไม่ได้คือ ป้ายกูลิโกะ เป็นสัญลักษณ์ของที่นี่ถ้าใครมาก็ต้องมาหยุดถ่ายรูปกับป้ายไฟแห่งนี้ พวกเราก็ไม่พลาดที่จะไปเก็บรูปความประทับใจ วันนี้พวกเราส่วนใหญ่จะเดินดูของแต่ยังไม่ซื้อ จุดประสงค์หลักคือมาทานอาหารร้านที่เราเลือกคือ ร้านซูชิสายพาน ราคาเดียวทั้งร้าน 135 เยน ซึ่งเป็นราคาที่ไม่แพงมาก ในร้านซูชิเป็นร้านเล็กๆแต่มีคนเยอะตลอดเวลา ซูชิที่นำเสนอปลาดิบ มีแซลมอน ปลาหมึก ทูน่า หอย ปลาไหล ฯลฯ ส่วนใหญ่เป็นอาหารที่พวกเรารู้จักและเคยทานมาบ้างแล้ว จะมีแปลกๆก็คือซูชิหน้าเนื้อปลาวาฬ

หลังจากทางซูชิสายพาน เราก็เดินเล่นต่อเรื่อยๆ เดินดูเครื่องสำอาง กระเป๋า ขนม เสื้อผ้ามากมาย เมื่อถึงตอนเย็นเราก็ไปร้านขึ้นชื่อในหมู่คนไทยอีกร้าน นั่นคือ ร้านราเม็งข้อสอบ Ichiran raman ร้านนี้มีคนต่อแถวยาวมาก วิธีการราเม็งที่นี่จะเป็นแบบต้องกรอกข้อมูลว่าเราจะเลือกทานแบบไหน น้ำซุปแบบไหน ความเผ็ดระดับไหน ตอนนั่งทานก็จะมีบานพับเอาไว้กั้นเรา กลับคนข้าง เหมือนเราทำข้อสอบ รสชาติราเม็งก็อร่อยน้ำซุปเข้มข้นตามสั่ง ถ้าใครติดใจก็มีแบบซื้อกลับบ้านขายเป็นกล่องๆเอาไว้กลับไปทำเองด้วย

ชิงช้าสวรรค์ Hep Five

วันนี้เป็นวันที่เราเลิกเรียนเร็วเลยวางแผนกันว่าจะไปนั่งชิงช้าสวรรค์ชมวิวเมืองต่อโดยนั่งรถไฟลงที่สถานีUmeda Hep Fiveเป็นศูนย์การค้าใหญ่แห่งหนึ่งกลางย่าน Umeda และ ชั้นบนสุดมีชิงช้าสวรรค์ที่ส่วนหนึ่งถูกสร้างติดกับตัวอาคารไว้ เจ้าชิงช้าสวรรค์ยักษ์เส้นผ่าศูนย์กลาง 75 เมตรนี้มีสีแดงสดมองเห็นได้แต่ไกลใช้เวลา 15 นาทีต่อหนึ่งรอบ ค่าเข้าผู้ใหญ่ 500 เยน เด็กต่ำกว่าชั้นประถมขึ้นฟรี

พอพวกเราได้ขึ้นชิงช้าสวรรค์ก็รู้สึกว่ข้างบนบรรยากาศดีมากได้ชมวิวในเมืองแบบ 360 องศา และมีลำโพงให้สำหรับเสียบกับโทรศัพท์เพื่อเปิดเพลง เวลาผ่านไปเร็วมากจนพวกเราารู้สึกว่าอยากจะขึ้นไปอีกรอบเพราะบรรยากาศดีและถ้าเป็นเวลากลางคืนบรรยากาศคงดีแน่นอน

รถไฟสายโรแมนติก Romantic Train Sagano - ป่าไฟ Sagano

เดินทาง สถานี Saga-Arashiyama ยังไม่ถึงสถานีรถไฟสายโรแมนติก ต้องออกมาทางข้างๆ สถานี เดินตามป้ายบอกทางไปเรื่อยๆ ค่อนข้างไกลนิดนึง จากนั้นก็ไปซื้อตั๋วรถไฟกัน ค่ารถไฟไปและกลับ 1200 เยนบนรถไฟคนเยอะมากรถไฟวิ่งลัดเลาะไปตามภูเขาโดยมีแม่น้ำขนาบไปด้วยตลอดทางและน้ำค่อนข้างไหลแรง

ใช้เวลาเดินทางกลับไปป่าไฟประมาณ 30 นาที ต้นไม้ที่ปลูกเรียงรายตลอดสองข้างทาง จุดที่สวยงามที่สุดเป็นช่วงนี้หลายรอบไปด้วยป่าไฟเป็นวงกลมให้คนเข้าไปเดินเล่น นั่งถ่ายรูปเล่นกันสักพักก็เดินไปเรื่อยๆ จะเจอศาลเจ้าเล็กๆ ชื่อ Nonomiya เข้าไปไหว้ขอพรและอธิษฐานวัดนี้มีชื่อด้านความรักหลังจากนั้นก็เดินทางกลับและแวะซื้อของฝากโดยตลอดสองข้างทางเป็นบรรยากาศธรรมชาติที่สวยงามและอากาศดีมากด้วย

เดินทางกลับประเทศไทย

